

SIKÅNSKA MORD 1989-2015

AV KRISTIAN HALLBERG

URPREMIÄR 10 FEB 2017

PÅ INTIMAN

MALMÖ STADSTEATER

MALMOSTADSTEATER.SE

SKÅNSKA MORD 1989–2015

AV KRISTIAN HALLBERG

Urpremiär på Intiman 10 februari 2017

Förlag Draken Teaterförlag
Regi och scenografi Tobias Hagström-Ståhl
Kostym Jenny Ljungberg
Ljus Hannele Philipsson *
Ljud och komposition Anna Haglund
Mask Siv Nyholm

* Praktikant från STDH under handledning av Tobias Hagström-Ståhl

Musiken i föreställningen är inspirerad av Wolfgang Amadeus Mozarts *Requiem*

AKT I

BJUV 1994

Brorsa 1 – Natalie Sundelin
Brorsa 2 – Ester Claesson
Vän – Kerstin Andersson
Hansson – Sven Boräng

MALMÖ 2009

Mamman – Andrea Edwards
Dottern – Ester Claesson

YSTAD 2015

A – Anders Blentare
B – Kerstin Andersson
C – Johan Hafezi
D – Andrea Edwards
E – Ester Claesson
F – Natalie Sundelin
G – Sven Boräng

AKT II

KLIPPAN 1995

P – Johan Hafezi

TECKOMATORP 2007

Mannen – Sven Boräng
Svärmor – Andrea Edwards
Barnet – Natalie Sundelin
Gäst 1 – Anders Blentare
Gäst 2 – Johan Hafezi

HÖRBY 1989

Mamman – Kerstin Andersson
Syrran – Ester Claesson
Brorsan – Anders Blentare
Kvinna 1 – Johan Hafezi
Kvinna 2 – Sven Boräng
Kvinna 3 – Natalie Sundelin
Kvinna 4 – Andrea Edwards

Musiker – Andreas Henningsson

KERSTIN ANDERSSON

ANDERS BLENTARE

SVEN BORÄNG

ESTER CLAESSION

ANDREA EDWARDS

JOHAN HAFEZI

ANDREAS HENNINGSSON

NATALIE SUNDELIN

Skånska mord 1989–2015 är ett requiem, en dödsmässa, en fantasi.

Den består av minnesfragment i sex delar. Den personliga sorgen. Den kollektiva sorgen. Sorgen och saknaden.

Det är en text som ställer frågor och blottlägger det som ligger bortom brottet, bortom spekulationerna kring motivet, eller det spekulativa säljande våldet.

Pjäsen är ett sorgespel om offer och förövare, och om vad det innebär att förlora en närstående.

Bjuv.
Malmö.
Ystad.
Klippan.
Teckomatorp.
Hörby.

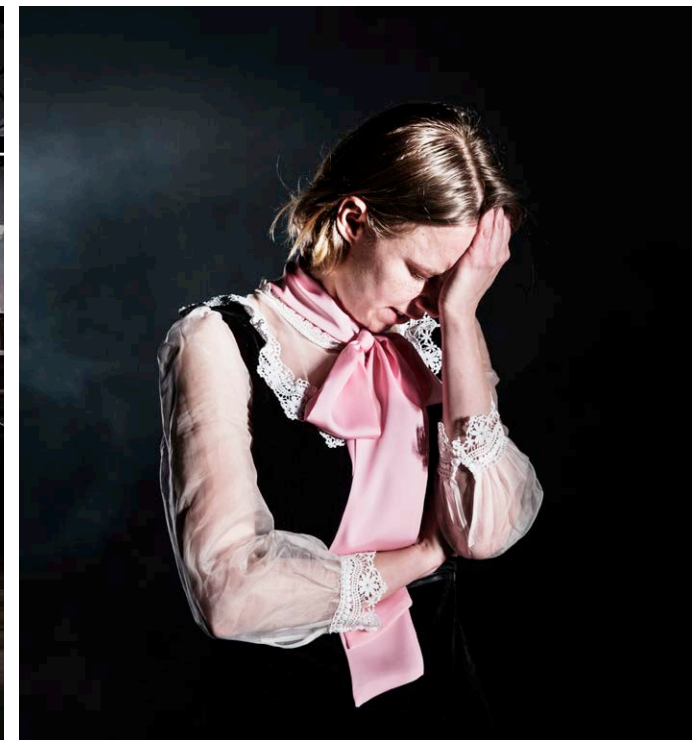
Läser att det fruktansvärda har hänt igen i Sverige, Malmö, på en gata där vi alla går. En ung pojke, ett barn har blivit skjutet till döds.

Inga murar, inga kontroller, inga fängelser, inga lagar kan skydda oss från våldet.

Jag vill i uppsättningen komma förbi frågorna om vem som gjorde vad, hur brottet gick till. Istället vill jag fokusera på det mellanmänniska och relationella. I slutändan är alla inblandade människor, människor av kött och blod.

Vi kan demonisera, peka ut, förenkla och bygga vår trygghet på att förskjuta det vi inte känner igen eller definierar som avvikande. Men det är ändå "vi" som mördar "oss".

Tobias Hagström-Ståhl, regissör

Jag har skrivit *Skånska mord 1989–2015* som ett försök att utforska vad som händer på en plats där en katastrof sker, där det som inte får händer, där ett mord sker. Vad händer på platsen, vad händer med människorna som bor i samhället, vad händer i relationerna där emellan? Vad är det som gör att man bestämmer sig för att mörda, vilar det alltid ett ont uppsåt bakom? Är det ens relevant att tala om ondska? Är det relevant? Och hur går man vidare efter att man blivit berövad den man älskar? Hur håller man ihop familj, hur håller man ihop vänskap?

Morden som pjäsen utgår ifrån har alla hänt i verkligheten i Hörby, Bjuv, Klippan, Teckomatorp, Ystad och Malmö. De har skett under min livstid. På ett eller annat vis har de format även mig.

Jag har använt mig av autentiska fall som en slags trampolin. Mord som skett i verkligheten har jag fikionaliserat och fantiserat fritt kring. Det är inte själva mordet som har varit intressant, det har inte varit ett frosseri på det sättet. Däremot har jag fantiserat fritt kring vad som kan ha sagts precis innan ett mord, precis efter ett annat. Verkligheten har stöpts om till fiktion.

Men verkligheten är ändå viktig i de här berättelserna. Det faktum att varje berättelse tar avstamp från något som hände på riktigt gör pjäsen mer brännande aktuell. Vi matas dagligen med kriminalserier och deckarromaner, skönlitterära och fiktiva verk som blir blodigare och blodigare, grövre och grövre, våldet ska visas mer och mer explicit. Ju »sjukare« gärningsman, desto mustigare, ju »oskyldigare« offer, desto bättre drama.

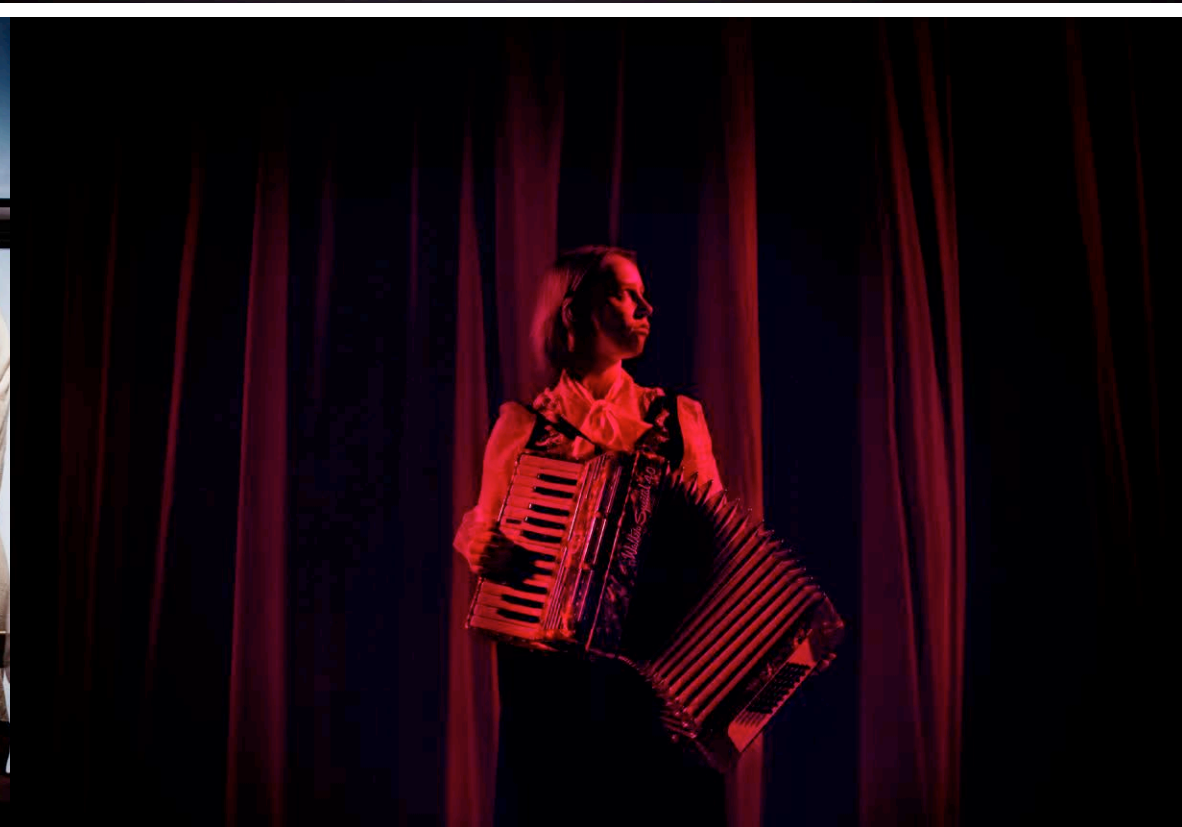
Skånska mord 1989–2015 är därför en påminnelse att mord sker på riktigt i vårt samhälle. Mord som inte bara är uppgörelser i undre världen. Mord som sker med rasistiska motiv, mord som sker inom hemmets stängda väggar, mord som sker...slumpvis. Människor som bara råkar vara på fel plats vid fel tillfälle. På en sekund är livet över, evigt förändrat för de sörjande och för den som höll i vapnet. En reflektion kring att reportage efter reportage intervjuas de boende i området och säger »Jag kan inte begripa att det hände här.« Det händer om och om igen. Det kommer närmre och närmre. Kanske har det aldrig varit borta.

Pjäsen tar alltså avstamp i verkligheten – egentligen är det bara platserna som är kvar, ortsnamnen. Alla egennamn är borttagna, de egennamn som nämns är fingrade. Det handlar inte om att riva upp sår, att frossa i de anhörigas sorg. Det handlar om att behandla det som sker i vår samtid och försöka diskutera det utan att peka finger. Det är svårt när det kommer till mord, till syvende och sist är det åtminstone en som dör och en som bragt denne om livet – men jag tror vi mår bra av att nyansera även de berättelser som är för smärtsamma att ta i. Vad är det som sker när någon rycks ifrån oss. Vad är det för begär som sätter igång hos oss?

Jag vill att teaterns uppgift ska vara att nyansera. Det är i gråzonen vi lär oss mest, tror jag. Åtminstone är det så jag resonerar kring min dramatik. Jag kan inte nog betona att jag vill att de anhöriga ska få sörja ifred. Men samtidigt tror jag vi mår bra av att analysera oss själva – vem var jag innan mordet skedde? Vem blev jag efteråt?

Kristian Hallberg, dramatiker

MALMÖ STADSTEATER

Inspicient Isabella Posse Boquist
Sufflör/produktionsassistent Nora Makander

Teknikmästare
Jonas Vestergaard, ansvarig och rekvisita
Bo Larsen, scen
John Conlon, ljud
Joel Kästel, ljus
Johanna Lindborg, ljus
Anders Andersson, ljus
Maja Lindström, ljus

Kostymkoordinator Anja Svärd
Kostymateljé Paola Billberg Johansson, Ulrika Ärvidsson, Andrea Stenman
Stickning Ann-Marie Ljungberg, Karin Kahnlund
Färgning, patinering och påkläderi Alicja Ekerholm
Påklädare Jessica Nylén

Teknisk koordinator Pontus Karlsson
Producenter Ingrid Fransson, Jerker Pyron

Marknadschef Jenny Bång
Art director Johan Sjövall
Programredaktör/informatör Carin Hebelius
Kommunikatör Erik Roman
Serviceansvarig Inger Börjesson
Försäljningsansvarig David Ringqvist
Innesäljare Sofie Åström
Fotograf Emmalisa Pauly
Tryck KS Print Digitaltryck, Malmö

Koordinator Smedjan Petter Ekström Forsberg
Koordinator Dekormåleri Maria Wangen-Schlyter
Koordinator Snickeri Vincent Gadd Sörensen
Tapetserare Mikael Palmqvist
Specialeffektsmakare Magnus Nilsson
Konstruktör Anders Turesson
Scenografiteknicisk samordnare Paula Sjöblom
Dekorateljéchef Erik Pilesjö

Dramaturg Anna Kölén
Teknisk chef Dan Sörensen
Chefsproducent Lisa Ericstam
Chef maskavdelningen Ägnet von Gegerfelt
Chef kostymavdelningen Paola Billberg Johansson
Föreståndare kostymservice Gyöngyi Balázs
Ljusansvarig Sven-Erik Andersson
Transportansvarig Hans Wendel
Städledare Linda Lövgren
Ekonomichef Leif Jönsson

Chefsassistent Anna Andrén
Teaterchef och ansvarig utgivare Kitte Wagner

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR
AV UPPHOVRÄTTSLIGA SKÄLEJ TILLÅTEN
VAR VÄNLIG STÄNG AV MOBILTELEFONEN

Tack till RAV (Riksorganisationen för anhöriga till våldsdödade)